

dialog med alle kræfter i det danske samfund, som vil medvirke konstruktivt til fornuftig integration i dette land.

Og det, integrationsministeren har peget på, er, at der i hvert fald er eksempler på, at ikke alle kredse er lige optaget af det, og det må selvfølgelig spille ind i vurderingen af: Hvem kan man have et konstruktivt samarbejde med?

Men jeg har ikke mere at føje til, hvad jeg allerede har sagt om den sag.

Morten Messerschmidt (DF):

Nu er det sådan, at i den nye aftale om indfødsret har man indføjlet regler om, at man skal acceptere retsstatssamfundet, man skal acceptere demokratiet som den politiske ramme for Danmark, man skal acceptere menneskerettighederne og den slags, og jeg tænker på, om ikke man kunne gøre det samme over for imamerne

Når statsministeren anerkender, at der i de kredse er store problemer med dybt fundamentalistiske personligheder, som altså ønsker en helt anden model end det, som vi ønsker for Danmark, ville det så ikke være naturligt at opstille nogenlunde samme kriterier eller krav over for de her imamer, som jo utvivlsomt spiller en meget stor rolle, måske endda som rollemodel for mange muslimer, netop for at få sorteret de imamer fra, der er ekstreme, og som ønsker at omstyrte samfundet?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nu vil jeg opfordre til, at alle med omtanke holder sig til, hvordan den faktiske tilstand nu er i et retssamfund som det danske.

Jeg anerkender og indser, at der af mange forskellige gode grunde kan være en ophedet stemning rundt omkring i lyset af alt det, vi ser, men alt, hvad vi foretager os, skal være baseret på de grundlæggende principper, der gælder for et retssamfund. Religiøse forkyndere er her i landet på baggrund af mange forskellige typer opholdsgrundlag, vil jeg gerne understrege, og derfor kan man ikke stille det så enkelt op, som hr. Morten Messerschmidt gør her.

Søren Espersen (DF):

Jeg vil gerne sige, at det jo netop er det med retssamfundet, vi snakker om, for der er ikke nogen, der anfægter nogens ret til at sige, hvad man vil, herunder Abu-Labans og Det Islamiske Trossamfunds.

Det, der er kernepunktet i det her, er, at vi i vores samfund har et grundkrav, der siger, at

dem, vi taler med, kan vi stole på, og det kan vi ikke med de mennesker. Det er grundkravet, og det er anledningen til, at jeg siger, at det er en helt speciel situation.

I alle andre situationer med alle andre samarbejdspartnere, som regeringen eller offentlige myndigheder kunne have, ville man sige:

Så slutter festen. Vi kan jo ikke stole på, hvad du siger!

Men her lader det til, at vi ikke af statsministeren kan få en klar markering om, at Abu-Laban er irrelevant. Det savnede jeg lidt. Ellers siger jeg tak for besvarelsen.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg synes, jeg har udtrykt mig med meget stor klarhed, idet jeg siger, at de kredse, vi kan basere os på, når vi snakker integration i det danske samfund, selvfølgelig er dem, der er indstillet på at medvirke positivt og konstruktivt til at sikre fornuftig integration i det danske samfund.

Det er da også selvklart, at når man skal vælge sine samarbejdspartnere, så er det en helt afgørende forudsætning, at man har tillid til hinanden, og at man kan stole på, hvad der bliver sagt, og hvad der bliver gjort.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2454

3) Til statsministeren af:

Frank Aaen (EL):

»Er statsministeren enig i, at det ikke alene er Jyllands-Postens tegninger, der har udløst protester fra muslimske kredse, herunder at de 11 ambassadører i deres henvendelse den 12. oktober 2005 nævnte flere eksempler på det, de opfatter som en smædekampagne mod islam og muslimer?«

Frank Aaen (EL):

Når jeg tager fat i brevet fra ambassadørerne fra oktober sidste år, er det ikke for igen at ribbe op i diskussionen om, hvorvidt statsministeren dengang burde have taget et møde med dem i stedet for at afslå mødet.

Det er mere for at gøre opmærksom på, at brevet jo ikke kun handler om tegningerne i Jyllands-Posten, men omtaler, at der er en smædekampagne i den danske offentlighed mod islam og muslimer. Der nævnes som eksempler fru Louise Frevert fra Dansk Folkeparti, kulturmini-